Healing a 'moral injury'.#1 of 4; Defining moral injury - 20200314
Genezing van een 'morele verwonding'.#1 van 4; Definiëren van morele verwonding – 20200314

Hallo allemaal,
Vandaag begin ik aan een serie over 'morele verwonding' en hoe het te genezen. Een morele verwonding veroorzaakt diepe wonden in de ziel van een persoon. Een morele verwonding is als een diepe kneuzing in onze emoties, en als een fysieke kneuzing die zich bevindt waar niemand het kan zien, produceert het een diepe pijn die altijd op de achtergrond is van alles wat we doen, waardoor ons vermogen om te functioneren wordt belemmerd.

Een morele verwonding is...
Een morele verwonding is <u>een verwonding van de gevestigde morele normen van een persoon</u>. Morele normen helpen ons te definiëren en bieden een kader van begrip waardoor we met anderen in het leven en de maatschappij functioneren en hoe we God begrijpen. Voor een Christen is onze kijk op God verweven in de structuur van onze morele standaarden, zodat het leven zinvol is. Wanneer we een morele verwonding krijgen, voelen we dat God ons in de steek heeft gelaten, dan is God op de een of andere manier de schuld en toch is Hij ook op de een of andere manier het antwoord.

Dus een verwonding van ons morele kader schudt ons in de kern van wie en wat we zijn. We kennen de regels niet meer en dwalen emotioneel af in een droge woestijn met het gevoel dat we nergens thuis horen en dat we anders zijn dan alle anderen en dat God afstandelijk en verdacht wordt. Het weefsel zelf van wie we zijn is verbrijzeld door de aanval op ons moreel kader.

Het eerste gebruik ervan was in het leger, waar jonge mannen en vrouwen verplicht zijn om afschuwelijke dingen te doen met andere mensen, en die acties vallen hun morele normen aan en veroorzaken diepe verwondingen aan hun ziel. Hun wereldbeeld is aan diggelen geslagen. Ze deden dingen of zagen dingen die geen videospelletjes of een film waren - ze zagen en namen deel aan echte horror - of kregen een horror over zich heen. PTSD (Post Traumatic Stress Disorder) of, in mijn woorden, "een ernstige stress voor de ziel die na een traumatische gebeurtenis verschijnt, en als gevolg van een traumatische gebeurtenis waar men een getuige van is of aan deelneemt", is niet alleen voor soldaten.

Een morele verwonding is een <u>verraad aan wat moreel juist is</u> door iemand of iets dat gezag heeft over die persoon of die situatie.

Als een kind seksueel wordt gemolesteerd, dan verbrijzelt dat hun morele wereld - dat familielid, die vriend, die buurman, die vreemdeling - elke morele structuur van het kind wordt geschonden, in wat ze eerder dachten dat het een veilige en zekere wereld was. Ze hebben een morele verwonding opgelopen, een diepe wond in hun ziel. Het verbrijzelt wie ze zijn en laat ze verward, gekwetst, beschaamd en zelfs ten onrechte geloven dat zij het veroorzaakt hebben of verdienen. Ze hebben geen enkel kader meer in hun ziel dat de liefde definieert of hoe ze moeten functioneren in het leven. Dus vinden ze dingen die hen uit de wereld haalt die ze niet meer herkennen.

Verslavingen aan seks, drugsmisbruik en andere dingen komen vaak voor als ze proberen een of andere vorm van morele structuur weer op te bouwen, met depressie en hopeloosheid vaak het ongelukkige resultaat, als ze ontdekken dat geen van die dingen kan genezen en weer opbouwen wie ze zijn en waarom ze op de planeet aarde zijn. Als geheel biedt de kerk weinig hulp.

Onze kerken zitten vol met mensen die 'morele verwondingen' dragen. Dit is deels omdat ons verteld wordt dat we de persoon die ons gekwetst heeft moeten vergeven, ons door God gegeven gevoel van goed en kwaad moeten negeren, de behoefte aan verantwoording, de behoefte aan een verontschuldiging van de dader, en dat we het gevoel moeten hebben dat we er allemaal gelukkig mee moeten zijn.

Maar ons morele kader werd geschonden, en we zijn boos, gekwetst, verward door wat de kerk zegt, en we willen gerechtigheid! Dus de gemiddelde christen is in de war en voelt zich aan de ene kant geroepen om God de Vader lief te hebben, maar aan de andere kant vertrouwt hij Hem niet, want als Hij is zoals de meeste kerken Hem presenteren, dan is Hij pervers en sadistisch. (Gelukkig is Hij helemaal niet zo)

De situaties die morele verwonding veroorzaken kunnen veranderen, maar de resultaten zijn in principe hetzelfde. Bijvoorbeeld:
Een baas schreeuwt tegen een ondergeschikte en vernedert hem, en valt niet alleen zijn werk aan, maar ook zijn waarde als mens. Het persoonlijk maken wanneer het niet nodig is, is een morele verwonding - een diepe en blijvende kneuzing, wijder verbreid in de ziel dan de snee van een enkele scherpe berisping. Het geneest niet snel omdat het gevoel van goed en kwaad binnen het bedrijf en de werkrelaties van die werknemer door de baas aan diggelen is geslagen. Dat is een morele verwonding.

Of misschien is het iemand in de gezondheidszorg of een noodhulpverlener die weet wat het juiste is om te doen, maar regels en voorschriften of de wil van het ziekenhuis of de dokter waarvoor ze werken eisen dat ze hun moraal schenden, met als gevolg de dood van een patiënt of het ontvangen van minder goede zorg die ze hadden moeten krijgen. Maar ze gehoorzamen hun bazen, met als gevolg een morele verwonding van hun ziel. Hun gevoel voor het morele kader van wat het betekent om in de gezondheidszorg te zijn en waarom ze in de gezondheidszorg zijn gegaan, wordt verbrijzeld door budgetten of onlogische regels of wrede bazen... ze hebben een morele verwonding opgelopen.

Een morele verwonding produceert in de persoon...
Elke morele verwonding kan deze dingen in iemand veroorzaken: Langdurige emotionele pijn, boosheid, schaamte, schuld, en zelfs walging en/of zelfhaat, depressie en zelfmoordgedachten, laten een persoon zonder antwoorden achter; niet wetend hoe hij genezen moet worden van de pijn in zijn ziel die als eerste door die diepe morele verwonding werd veroorzaakt.

Er is genezing, want een van de fundamentele profetieën van Jezus, gevonden in Jesaja 42:3, zegt de Messias 'zal een reeds gekneusd riet niet breken, noch een nauwelijks brandende lont doven', verwijzend naar Zijn tedere zorg voor degenen die gewond zijn geraakt in hun emoties, hun moraal en hun ziel. Jezus nodigde de zwaar belaste en vermoeide mensen uit om naar Hem toe te komen en Hij zal hen rust geven - maar waar is dat eigenlijk te zien in de kerken? Hoe wordt de verlichting van de lasten weggenomen?

Afhankelijk van de vertaling gaat tussen de 40 en 70% van de Psalmen over boosheid, onrechtvaardigheid, verwonding van de ziel en rouw, en beschrijft intens persoonlijke processen die nodig zijn om morele verwonding te verwerken.

Jezus dooft het vuur van een nauwelijks brandende lont niet, noch snijdt Hij een gekneusde plantenstengel van een ziel af, maar hoe leidt Hij ieder mens naar een persoonlijke genezing van de ziel? Hoe herstelt men een morele structuur die vernietigd werd?

Volgende week - de poort naar het proces van genezing van de morele verwonding. Tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Healing a moral injury #2 of 4, Mourning my injury - 20200321
Genezing van een morele verwonding #2 van 4, Rouwend om mijn verwonding – 20200321

Dag allemaal,
Het is een zeldzaam iets voor mij om in mijn Weekly Thoughts het over hetzelfde onderwerp te hebben als in de maandelijkse onderwijsserie, maar morele verwonding is zo overheersend in de kerk en er wordt niet over gesproken, dat ik dacht dat het nuttig zou zijn. Het audio-onderwijs laat meer diepgaande punten toe dan hier, maar in deze Wekelijkse Gedachten over dit onderwerp zullen we enkele goede elementen behandelen.

Nogmaals, een morele verwonding is een verwonding van het kader van goed en kwaad dat we intern hanteren. Dat kader is hoe we over onszelf denken, hoe we omgaan met de wereld en de mensen, en hoe we ons wereldbeeld vormen. Wanneer dat morele weefsel van ons wezen wordt geschonden door iemand of iets waar we op vertrouwden of in geloofden, brokkelt onze wereld af in verwarring en een gevoel dat we er niet bij horen of dat we niet weten wie we zijn.

Wanneer we christen worden, binden we datgene waarvan we denken dat het Gods morele kader is, aan ons eigen morele kader, zodat we het gevoel hebben dat God ons in de steek heeft gelaten of dat

Hij er op de één of andere manier een rol in te spelen heeft. Het betekent dat miljoenen mensen van Jezus houden, de Vader niet kennen en meer dan dat, Hem niet vertrouwen.

Een populaire pastor van een megakerk stierf toen hij nog een vrij jonge man was, en tijdens zijn herdenkingsdienst sprak een beroemde tv-leraar. Tot afschuw van de duizenden aanwezigen, waaronder de weduwe en kinderen van de pastor, bestrafte de Bijbelleraar hen omdat ze verdriet hadden over het verlies van hun pastor, hun man en hun vader. Hij zei dat ze zich allemaal zouden moeten verheugen over zijn thuiskomst en dat het niet Bijbels is om verdrietig te zijn over de dood van een christen.

Naast het feit dat hij de duizenden mensen boos maakte, weerspiegelt wat hij zei een groot deel van de benadering van de kerkelijke cultuur betreffende echt leed van de ziel - laten we allemaal naar de hemel kijken, want als we het niet kunnen genezen, als we het niet kunnen uitwerpen, als we geen geld kunnen geven om het te repareren, laten we wachten tot de hemel wanneer alles in orde zal zijn. Laten we ons niet bezighouden met echte problemen.

Wat doet iemand om zijn moreel weefsel weer op te bouwen als een vertrouwenspersoon of autoriteit een grote daad van verraad pleegt tegen alles wat je als goed kende?

Stap 1 naar genezing: Rouwen, treuren, de schade opnemen, de tijd nemen om te voelen:
De Bijbel leert de praktijk van het erkennen van iemands verlies of letsel aan de ziel of het morele weefsel van ons wezen. Het leert ons het gevoel van het verlies te omarmen, de tijd te nemen om te rouwen, te treuren en rekening te houden met een verlies of verwonding van de ziel.

Romeinen 12:15 vertelt ons om ons te verheugen met degenen die zich verheugen, en te huilen met degenen die huilen.
Genesis 23:2 vertelt ons dat Abraham rouwde en huilde over Sara's dood.
Genesis 50:2-4 zegt dat toen Jakob (Israël) stierf zijn familie 40 dagen rouwde, en de Egyptenaren 70 dagen.

Maar het is Ezechiël 2:10 dat ons een kader geeft om te rouwen: "En hij verspreidde het voor mijn aangezicht (de boekrol); en het was geschreven voor en achter, gevuld met woorden van klaagzang, en rouw, en wee..."

De morele schade die voor Ezechiël werd opgeschreven, was de vernietiging van Jeruzalem door de Babyloniërs, en het wegvoeren van duizenden Joodse mensen die zich in Babylon opnieuw hadden gevestigd. Het leger van Nebukadnesar had hen aangevallen, in drie aanvalsgolven over meerdere maanden, waarbij na elke aanval mensen en goederen weggevoerd werden, zelfs het meubilair en de inhoud van de tempel en zijn opslagplaatsen.

De morele structuur van de goede en rechtvaardige Joodse burgers was vernietigd. Alles wat zij dachten over God - dat Hij hen zou beschermen en voor hen zou voorzien - was verbrijzeld. Ja, men had voorspeld dat dit zou gebeuren als de natie als geheel zich niet zou bekeren, maar voor de rechtvaardigen die nog hoop hielden, werd hun leven aan diggelen geslagen.

God presenteerde Ezechiël een boekrol, waarbij op de voor- en achterkant geschreven was over alles wat er te betreuren viel. Er zit waarde in het aanvaarden en opnemen van de verwonding van onze ziel. Niet om er te lang bij stil te staan, maar om onze pijn, onze schending, ons verlies te erkennen. Er is waarde in het eigen maken dat 'dit' mij is overkomen.

Een morele verwonding voelt alsof een deel van je binnenin gestorven is. Een onschuldig deel. Een goed deel. Een deel dat het beste geloofde en hoopte in Gods bescherming. Maar Hij liet ons nu in de steek. Erken dat. Geloof mag God uitdagen, met Hem redeneren, zich afvragen waarom dit of dat is gebeurd. Geloof en transparantie gaan samen. Wees echt. Het is niet alleen het verlies van onschuld of het gevoel dat je vies van binnen bent, noch zelfs de brute schending van alles wat goed en fout was. Het is de dood van een deel van je ziel. God schreef het op voor Ezechiël zodat hij het kon zien en voelen. Hij zei tegen Ezechiël dat hij de boekrol moest opeten en het was bitter. God de Vader weet dat de bitterheid van de ziel een morele verwonding veroorzaakt, maar Hij wil niet dat we het onder het tapijt vegen, uit het zicht verbergen, alsof het nooit gebeurd is.

Schrijf het op.
We hebben een boek in de Bijbel met de naam 'Klaagliederen' dat Jeremia schreef over precies hetzelfde als Ezechiël had gedaan, want hij voelde de exacte schade aan zijn morele structuur. Dit zijn werken van rouw, van het tellen van de kosten, van het in detail benoemen van de verwarring, de pijn, het verlies dat in hun hart werd gevoeld.

Het opschrijven is gezond als het op de juiste manier wordt gedaan. God zegt dat je er mee om moet gaan, dat je het moet bezitten, dat je je verlies en letsel moet inventariseren. Maar blijf daar niet in steken. Veertig dagen werden toegewezen aan Israël om te rouwen om Mozes, en toen kwamen ze weer tot leven. Er is een tijd om te huilen, een tijd om niet te huilen.

Vandaag noemen we wat God voor Ezechiël deed, een 'dagboek bijhouden' en vroeger waren persoonlijke dagboeken populair, waarin elke pijn en kwelling, overwinning en nederlaag in vertrouwen kon worden uitgedrukt. Het woord 'jammerklacht' wordt gebruikt om een jammerend lied te beschrijven, vaak met het slaan van de borstkas, in diepe pijn en verlies.

Klaagliederen 1:1 begint het proces van rouw, van het realiseren van het verlies van Jeremia: "Kijk naar de stad, die nu leeg en alleen is, die vroeger gevuld was met mensen!" Dat zet de toon voor het hele boek Klaagliederen, maar de journalen van Klaagliederen beginnen later Gods trouw en hoop te verweven met uitingen van klaagliederen. Hij gaat een hoek om.

De sleutel is niet te blijven rouwen, niet te focussen op die lijst van misstanden, die pijn die je hebt opgeschreven. In Psalm 56:8 herinnerde David zich al het leed, alle verwondingen die hij zichzelf aandeed en wat hem werd aangedaan, door te zeggen en te vragen: "Al mijn tranen zitten in uw fles; zijn ze niet (ook) opgeschreven in uw boek?"

De Heer heeft alles wat je hebt geleden opgeschreven, en alle tranen die je daardoor hebt laten vallen. Schrijf het op, maar weet dat Hij het ook heeft opgeschreven en die kennis helpt ons om ons af te wenden van de gevaren van het lang blijven stilstaan bij de vernietiging van ons zedelijk kader. Er IS uiteindelijk gerechtigheid. Ik ga daar volgende week mee verder, tot die tijd, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Healing a moral injury #3 of 4, altered view of life - 20200328
Genezing van een morele verwonding #3 van 4, veranderde kijk op het leven - 20200328

Dag allemaal,
Ik eindigde vorige week met het delen van hoe de Heer voor Ezechiël 'klaagliederen, rouw en wee' op een boekrol schreef, en hem toen vertelde dat hij de boekrol moest opeten, die bitter was, onsmakelijk. Maar als je hoofdstuk 3 leest, was de eigenlijke smaak in zijn mond als honing. Waarom is dat?

De Heer had Ezechiël de waarde laten zien van het opschrijven van de 'klaagzang' (luid jammerend gezang of rouwkreet), 'rouw' (een stil, innerlijk, leren omgaan en verwerken van het gevoelde persoonlijke verlies), en 'ellende' (het besef van de gevolgen van de nieuwe werkelijkheid en het verdriet dat met dat besef gepaard gaat).

Het eten van de boekrol met die bittere gebeurtenissen was zoet van smaak, omdat hij zich het proces had veroorloofd. Het was Ezechiël's eigen 'ommekeer' in de richting van genezing. Het was een bereidheid om de morele schade te accepteren, en het begin van de wederopbouw van zijn nieuwe interne morele structuur. Hij begreep het nog steeds niet, maar hij was bereid om verder te gaan.

Terugkijkend was het bitterzoet. Achteraf kan men de goedheid van de Heer in het midden van dit alles zien. Men wil het niet nog een keer meemaken, maar de Heer had datgene wat bedoeld was om te vernietigen, veranderd in iets wat niet langer bitter is, maar zoet, omdat de waarde ervan het verkregen goddelijk karakter is. Paulus zei dat de waarde van het kennen van Christus buitengewoon groter was dan elke moeilijkheid die hij had meegemaakt. (2Korintiërs 4:17, 12: 9, enz.) Hoe kon hij dat zeggen?

Nogmaals, een morele verwonding is een verwonding van het morele kader van ons goed/verkeerd, goed/kwaad beeld, waardoor we de wereld begrijpen en er mee omgaan. Dat morele kader helpt om te bepalen wat en wie veilig en zeker is, of onveilig en gevaarlijk. Onze moraal is onze gedragsnorm waarmee we goed en fout beoordelen.

Dat kader wordt een deel van ons vanaf onze vroegste jeugd. Een schending van ons moreel kader veroorzaakt een moreel letsel en wordt altijd gepleegd door een persoon of gezagsdrager. Voor een kind kan die persoon een ouder of andere oudere persoon zijn, voor een soldaat kan dat gezag een commandant zijn of het algemene doel om in oorlog te zijn.

Jongens en meisjes...
...groeien op tot mannen en vrouwen, en als ze als kind een morele verwonding hebben opgelopen, zoals mishandeling, verwaarlozing, echtscheiding of de dood van een geliefde, dragen ze die niet genezen morele verwonding mee in hun leven. Ze denken dat ze min of meer heel zijn, behalve op dat ene gebied, heel privé, en daar is het dat ze God of de mens niet vertrouwen.

Morele verwonding verandert hoe men zichzelf, anderen en omstandigheden begrijpt.
In deel 2 van de huidige mp3 serie (in het Engels) dat hierboven wordt aangeboden, 'Shattered Lives', ga ik dieper in op de details, maar er zijn verschillende Bijbelse voorbeelden van mensen die een morele verwonding hadden opgelopen, wat resulteerde in een veranderde versie van hun leven. Ze keken anders naar zichzelf, ze begrepen anderen anders dan wat bedoeld en accuraat was, en begrepen de omstandigheden op een andere manier.

Jaren geleden had een vrouw in onze kerk voortdurend problemen in haar huwelijk. Ze vertrouwde mij toe dat toen ze opgroeide haar moeder meerdere mannen had gehad en elk van hen mishandelde haar moeder. Als jong meisje, toen haar moraal nog maar net gevormd was, was een deel van dat begrip dat de liefde tussen een man en een vrouw wordt gecommuniceerd door de man die de vrouw slaat.

Dus toen ze tot de Heer kwam, nam ze dat begrip in haar nieuwe leven in Christus en in haar huwelijk mee. Ze probeerde altijd haar man te provoceren om haar te slaan, en ze sloeg hem zelfs vaak om hem te provoceren - maar hij was een goed mens en sloeg niet terug. Uiteindelijk besefte ze wat er was gebeurd en veranderde ze haar morele structuur in Gods manier van denken over relaties tussen mannen en vrouwen. Het resultaat was haar genezing.

Vaak wordt er weinig gedaan als kinderen verwondingen oplopen aan hun ziel en hun morele kader - er wordt geen tijd genomen om dit door te praten, om na te denken over wat ze hebben meegemaakt. Een klein meisje vertelt haar moeder dat haar vader haar lastig gevallen heeft, en de moeder negeert haar of legt de schuld bij haar - en zo wordt dit een blauwe plek in het zelfbeeld van het meisje, in haar kijk op mannen, het huwelijk, haar moeder en vader... en ze groeit op. Ze groeit op. Innerlijk verward, het gevoel dat niemand van haar kan houden.

De werknemer wordt emotioneel aan flarden gescheurd door een mishandelende baas. Hij of zij huilt of heeft zin om te huilen, pauzeert, en gaat de volgende dag weer aan het werk, maar met een diepe kneuzing in de ziel. Men begint heel anders te kijken naar collega's, naar hun baas, het bedrijf, dan voorheen. Hun morele structuur van hoe ze dat bedrijf, de mensen en hun plaats daarin zagen, werd vernietigd. Als ze die morele structuur niet kunnen herbouwen of repareren, zullen ze snel op zoek gaan naar een andere baan... en zo gaat het verder.

Richting genezing gaan
Het proces van genezing is een moeilijk proces. Het is zeer persoonlijk, extreem privé en kost tijd. Ik kan in de Schrift geen enkel voorbeeld van genezing bedenken van iemands morele structuur dat door een enkele aanraking van de Heer, door een enkel profetisch woord, door het bijwonen van een enkel onderwijs aan de voeten van Jezus, gekomen is. Het is een proces.

Denk aan Jozef. Genesis 37 beschrijft het verhaal van de arrogante 17-jarige jongen, die zich in een bevoorrechte positie boven zijn oudere broers bevindt - sommigen van hen waren ongetwijfeld in de dertig. Hij was hun baas en hij liet het hen weten. Hij had een veelkleurige jas die zijn trots en vreugde was, een persoonlijk geschenk van zijn vader. (Genesis 37:3)

Zijn morele structuur was veilig: Zijn vader hield van hem, zorgde voor hem, zijn broers haatten hem, maar ze waren zijn broers en ondergeschikten. Het leven was goed. Op een dag spanden de broers samen om hem te doden en tegen hun vader te liegen. Pas toen de oudste tussenbeide kwam, werd zijn leven gespaard en werd Jozef tot slaaf verkocht.

Zijn morele structuur werd nu vernietigd. Alles wat hij voor veilig had gehouden, lief had gehad, was verdwenen.
In de loop van de volgende 13 jaar werd die arrogante tiener getransformeerd - niet in een moment van tijd - maar door een proces waarbij hij zijn geestelijke gaven (het interpreteren van dromen) en natuurlijke gaven (beheerder/organisator) ging gebruiken. Het omvatte ook valse beschuldigingen en zijn tijd in de gevangenis.

Jozef moest zijn morele structuur opnieuw opbouwen. De oude werd vernietigd. Hij moest zichzelf van binnenuit opnieuw opbouwen in wat een 13-jarig project bleek te zijn. Hij deed het door te zoeken naar wie hij was. Wie was Jozef? Hij kende zichzelf, hij verzamelde de goede herinneringen van zijn verleden, van zijn successen. Hij stond zichzelf die waarheden over zichzelf toe. Dat moeten we doen. Erkennen en omarmen wat goed is aan ons, wat God in ons heeft gelegd.

Hij wist dat hij een veelzijdig bedrijf had geleid dat toezicht hield op meer dan een dozijn medewerkers. Hij nam de tijd en stond zichzelf de genade toe om zichzelf de eer te geven voor wie en wat hij was. Hij ging het goede dat hij in zich had naar waarde schatten en moest zijn arrogantie en trots loslaten door de vernederingen die hij geleden had.

Sta jezelf toe om de goede dingen van wie je bent en wat je te bieden hebt mee te nemen in je leven. Sta jezelf toe om die goede dingen te omarmen. Zoek en vind en omarm de echte jij, te midden van de morele verwondingen, en houd van dat deel van je. Dat is waar de liefde voor jezelf begint, door te zien wat God heeft geschapen. Dat kan niet worden vernietigd, want de 'echte jij' is van God.

Dat Jozef dat deed, is vanzelfsprekend. Dezelfde gaven voor droominterpretatie en -administratie waren te zien in het huis en de gevangenis van Potifar, en later op 30 jarige leeftijd, als 'premier' over Egypte. Hij nam datgene met zich mee waarvan hij wist dat het goed en waardevol voor hem was. Zo werd zijn eigen persoonlijke 'bittere boekrol' zoet van smaak. We moeten hetzelfde doen... en ik ga daar volgende week mee verder.
Tot dan, zegen,

John Fenn/wk/ak
cwowi.org en e-mail me op cwowi@aol.com.

Healing a moral injury #4 of 4, weaving the tapestry -20200404
Genezing van een morele verwonding #4 van 4, het weven van het tapijt -20200404

Dag allemaal,
Ik sloot vorige week af door te praten over Jozef en hoe hij dicht bij zichzelf wist te blijven doordat wist wie hij was.

Kijk vandaag naar David
David was de jongste van zijn broers en zussen, en er werd zo lichtjes over hem gedacht als deel van de familie, dat toen de profeet Samuel de nieuwe koning kwam zalven, niemand overwoog om David te halen. 1Samuël 16:11

Maar daarbuiten in de woestijn was God David, als een niet-meetellend lid van het gezin, aan het bijscholen. David zong psalmen van aanbidding. David leerde hoe hij met de slinger moest omgaan en verdedigde de schapen. Een slinger kan een rots splijten op 400m per seconde, dat is ongeveer de snelheid van een 44 kaliber kogel afgevuurd uit een modern handwapen.

Hoewel hij nauwelijks als een lid van de familie werd beschouwd, bleef David dicht bij zichzelf en wist hij wie hij was. Hij droeg dat met zich mee in de strijd tegen Goliath. Dat zelfbewustzijn stelde hem in staat om onafhankelijk te blijven van het lafhartige leger. Jij en ik moeten zoeken, vinden en omhelzen hoe God ons gemaakt heeft en hoe Hij ons begenadigd heeft.

(Sla nooit je Schepper in het gezicht door te zeggen dat je geen gaven hebt, want je bent naar Zijn beeld en gelijkenis gemaakt zodat je wel goede dingen hebt waarmee Hij je geschapen heeft, want Hij gebruikte delen van Zichzelf om je te scheppen. Stop met tegen jezelf te liegen en begin die goede dingen in je te vinden. Dat is waarachtig en nederig christendom, want het omarmen van die dingen is de erkenning dat we Zijn creaties zijn, een daad van nederige acceptatie. Laat de trots vallen en begin met het zoeken en vinden van en het erkennen en omarmen van die goede dingen in jou).

David was zo zelfverzekerd en in de Heer dat hij, wanneer hij ermee geconfronteerd werd, het tot de kern kon terugbrengen: "Wie is deze onbesneden Filistijn die het leger van de Levende God trotseert". Toen hij zei dat Goliath onbesneden was, verklaarde hij dat Goliath niet in verbond is met de levende God, daarom had hij geen verdediging voor God. Het was op die basis en zijn sterke morele structuur waardoor hij zichzelf, anderen en omstandigheden zag, dat hij de strijd aanging.

Hier komt de vernietiging van al die nobele morele structuur
Wat we hierboven zien is de 'echte' David. Maar in 2 Samuël 11:1-2 wordt ons verteld dat koning David thuis was terwijl koningen in het veld hadden moesten vechten. "Maar David bleef in Jeruzalem".

Daar bespioneerde hij op een keer Bathsheba die op haar dak aan het baden was. Ze was de dochter van Eliam, en de vrouw van Uriah. En hij moest haar hebben. Hij was immers toch de koning, kon hij geen vrouw hebben die hij wilde? Tegenover die lust was het gebod om niet te begeren, niet te moorden, niet te liegen, geen overspel te plegen. Dat was geweven in zijn morele weefsel, zoals hierboven gezien.

Maar hij schond alles waar hij in geloofde, schond de manier waarop hij zijn leven had geleefd. Hij vernietigde zijn eigen morele kader ten gunste van de lust voor een mooie vrouw.

Toen Nathan de profeet David confronteerde, had hij spijt van wat hij had gedaan, wie hij was geworden. Hij schreef er Psalm 51 over. En, zoals eerder in deze serie genoemd, schreef David het op. Zoals Jeremia later zou doen in Klaagliederen, zoals God deed voor Ezechiël, schreef David het op als onderdeel van het proces van genezing en wederopbouw.

Hij stortte zijn hart uit in wat toen een privépsalm was. Een psalm is een gedicht op een snaarinstrument. Terwijl hij speelde, werkte hij alles wat hij had gedaan door en keek hij diep van binnen naar alles wat waard was om te behouden. Kijk naar het proces dat David doormaakte om zich te herinneren wie hij was, en hoe hij zijn morele kader weer opbouwde naar heelheid:

"Heb medelijden met mij, o God, vanwege uw trouwe liefde.
Veeg mijn opstandige daden weg vanwege uw grote medeleven. Was mijn wangedrag weg.
Reinig mij van mijn zonde. Want ik ben me bewust van mijn opstandige daden; ik ben me voor altijd bewust van mijn zonde. Tegen u - u boven alles - heb ik gezondigd; ik heb gedaan wat in uw ogen slecht is. Dus u hebt gelijk wanneer u mij confronteert; u hebt gelijk wanneer u mij veroordeelt.

Kijk, ik was schuldig aan de zonde vanaf mijn geboorte, een zondaar op het moment dat mijn moeder mij verwekte. Kijk, u verlangt integriteit in de innerlijke mens, u wilt dat ik wijsheid bezit. Reinig me met hysop en ik zal zuiver zijn; was me en ik zal witter zijn dan sneeuw. Geef me de ultieme vreugde om vergeven te worden. Moge de botten die u verpletterd hebt zich verheugen. Verberg uw gezicht voor mijn zonden. Veeg al mijn schuldgevoelens weg.

Schep voor mij een zuiver hart, o God. Vernieuw een vastberaden geest in mij.

Verwerp me niet. Neem uw Heilige Geest niet van me af. Laat me opnieuw de vreugde van uw verlossing ervaren.

Ondersteun me door me het verlangen te geven om te gehoorzamen. Dan zal ik de rebellen uw barmhartige wegen leren, en de zondaars zullen zich tot u wenden.

Red mij van de schuld van de moord, o God, de God die mij verlost. Dan zal mijn tong schreeuwen van vreugde vanwege uw gerechtigheid. O Heer, geef me de woorden. Dan zal mijn mond u prijzen.

U wilt zeker geen offer, anders zou ik het aanbieden; u verlangt geen brandoffer. Het offer dat God verlangt is een nederige geest. O God, een nederig en berouwvol hart zul u niet verwerpen. Omdat u Zion gunstig gezind bent, doe wat goed voor haar is. Versterk de muren van Jeruzalem. Dan zult u de juiste offers accepteren, brandoffers en hele offerandes; dan zullen er stieren worden geofferd op uw altaar". Psalm 51

Mogen we wat is vernietigd doorwerken om een nieuwe morele structuur op te bouwen, waarbij we onderweg ontdekken wie en wat we zijn - de goede dingen die God in ons heeft gelegd. Het maakt deel uit van het proces. Het is de weg naar genezing.

Volgende week een nieuw onderwerp, tot die tijd, zegen,
John Fenn /wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com